

βαλτός

βαλτός, -ή, -ό, επίθ. [από το αρχ. ρ. βάλλομαι], που τοποθετήθηκε από κάποιον επίτηδες κάπου για ένα ορισμένο σκοπό, συνήθως ύποπτο: «όταν θα βλέπεις αυτόν τον τύπο, πρόσεχε τα λόγια σου, γιατί είναι βαλτός του τάδε»· που ενεργεί δόλια σύμφωνα με την υπόδειξη ή την προτροπή κάποιου έναντι αμοιβής, ο εγκάθετος, ο πληρωμένος: «ήταν βαλτός του τάδε για να κάνει φασαρία»·

- *βαλτός είσαι*; λέγεται σε άτομο που, συνήθως, χωρίς να έχει την πρόθεση, λέει ή κάνει πράγματα που μας ενοχλούν, μας ερεθίζουν ή μας εκνευρίζουν, γιατί μας θυμίζουν κάτι όχι ευχάριστο, ή που είναι αντίθετα προς τα συμφέροντά μας: «α, ρε παιδιά, ωραίο πράγμα η οικογένεια! -Βαλτός είσαι και μιλάς μπροστά του έτσι; Δεν ξέρεις που μόλις χώρισε; || εγώ αν ήμουν στη θέση του, δε θα τ' αγόραζα αυτό τ' αυτοκίνητο. -Βαλτός είσαι και κάνω αμάν να το ξεφορτωθώ;». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το καλά και κλείνει με το *κι εσύ*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας